

21. januar 2011

At de ikke skjemmes

Advokaters forsvar for medvirkning til (sannsynlig) kriminalitet er forunderlig.

Sak 1: Høyesterett har nylig fastslått at en profilert advokat burde forstått at 5 millioner kroner han bisto med innkrevingen av, på vegne av den ransdømte David Toska, ikke var ervervet på lovlig vis. Med andre ord, advokaten medvirket i et opplegg av kriminelle handlinger.

Sak 2: Høyesterett har gitt en anerkjent advokatfirma medhold i at skattemyndighetene ikke kan kreve innsyn i klienters konti knyttet til advokatenes overføringer av milliardbeløp (!) til utlandet. Med andre ord, ved å gå gjennom advokatene omgår klientene den normale plikten til rapportering som ville tillatt myndighetene å spore opphav, bestemmelsessted, mulig skatteunndragelse, osv, av meget betydelige pengebeløp.

Det som forundrer ved disse sakene er ikke advokatenes juridiske bedømmelse (underkjent i sak 1, opprettholdt i sak 2). Det forunderlige er at advokatene ikke synes å skille mellom juss på den ene siden og på den andre medvirkning til kriminalitet (bevist i sak 1, sannsynlig i sak 2). For disse ledende advokatene er det åpenbart slik at de anser en handling som akseptabel så lenge avdekking av handlingens sanne karakter hindres av en lovbestemmelse. Og, rimeligvis, handlingen betales godt. Logikken er tarvelig, men kanskje utbredt ettersom ingen i bransjen (eller heter det standen?) synes å ta avstand fra den. *T*